ऋषिः मेधातिथिः काण्वः	छन्दः गायत्री	देवता इन्द्रः

प्र कृतान्यृजीषिणः कण्वा इन्द्रस्य गाथया | मदे सोमस्य वोचत ॥ 1 ॥
यः सृबिन्दमनर्शनिं पिप्रुं दासमहीशुवम् | वधीदुग्रो रिणन्नपः ॥ 2 ॥
न्यर्बुदस्य विष्टपं वर्ष्माणं बृहतस्तिर | कृषे तदिन्द्र पौंस्यम् ॥ 3 ॥
प्रति श्रुताय वो धृषत्तूर्णाशं न गिरेरधि | हुवे सुशिप्रमूतये ॥ 4 ॥
स गोरश्वस्य वि व्रजं मन्दानः सोम्येभ्यः | पुरं न शूर दर्षसि ॥ 5 ॥
यदि मे रारणः सुत उक्थे वा दधसे चनः | आरादुप स्वधा गहि ॥ 6 ॥
वयं घा ते अपि ष्मसि स्तोतार इन्द्र गिर्वणः | त्वं नो जिन्व सोमपाः ॥ 7 ॥
उत नः पितुमा भर संरराणो अविक्षितम् | मघवन्भूरि ते वसु ॥ 8 ॥
उत नो गोमतस्कृधि हिरण्यवतो अश्विनः | इळाभिः सं रभेमहि ॥ 9 ॥
बृहदुक्थं हवामहे सृप्रकरस्नमूतये | साधु कृण्वन्तमवसे ॥ 10 ॥
यः संस्थे चिच्छतक्रतुरादीं कृणोति वृत्रहा | जरितृभ्यः पुरूवसुः ॥ 11 ॥
स नः शक्रश्चिदा शकद्दानवाँ अन्तराभरः | इन्द्रो विश्वाभिरूतिभिः ॥ 12 ॥
यो रायो३वनिर्महान्त्सुपारः सुन्वतः सखा | तमिन्द्रमभि गायत ॥ 13 ॥
आयन्तारं महि स्थिरं पृतनासु श्रवोजितम् | भूरेरीशानमोजसा ॥ 14 ॥
नकिरस्य शचीनां नियन्ता सूनृतानाम् | नकिर्वक्ता न दादिति ॥ 15 ॥
न नूनं ब्रह्मणामृणं प्राशूनामस्ति सुन्वताम् | न सोमो अप्रता पपे ॥ 16 ॥
पन्य इदुप गायत पन्य उक्थानि शंसत | ब्रह्मा कृणोत पन्य इत् ॥ 17 ॥
पन्य आ दर्दिरच्छता सहस्रा वाज्यवृतः | इन्द्रो यो यज्वनो वृधः ॥ 18 ॥
वि षू चर स्वधा अनु कृष्टीनामन्वाहुवः | इन्द्र पिब सुतानाम् ॥ 19 ॥
पिब स्वधैनवानामुत यस्तुग्र्ये सचा | उतायमिन्द्र यस्तव ॥ 20 ॥
अतीहि मन्युषाविणं सुषुवांसमुपारणे | इमं रातं सुतं पिब ॥ 21 ॥
इहि तिस्रः परावत इहि पञ्च जनाँ अति | धेना इन्द्रावचाकशत् ॥ 22 ॥
सूर्यो रश्मिं यथा सृजा त्वा यच्छन्तु मे गिरः | निम्नमापो न सध्र्यक् ॥ 23 ॥
अध्वर्यवा तु हि षिञ्च सोमं वीराय शिप्रिणे | भरा सुतस्य पीतये ॥ 24 ॥
य उद्नः फलिगं भिनन्न्य१क्सिन्धूँरवासृजत् | यो गोषु पक्वं धारयत् ॥ 25 ॥
अहन्वृत्रमृचीषम और्णवाभमहीशुवम् | हिमेनाविध्यदर्बुदम् ॥ 26 ॥
प्र व उग्राय निष्टुरेऽषाळ्हाय प्रसक्षिणे | देवत्तं ब्रह्म गायत ॥ 27 ॥
यो विश्वान्यभि व्रता सोमस्य मदे अन्धसः | इन्द्रो देवेषु चेतति ॥ 28 ॥
इह त्या सधमाद्या हरी हिरण्यकेश्या | वोळ्हामभि प्रयो हितम् ॥ 29 ॥
अर्वाञ्चं त्वा पुरुष्टुत प्रियमेधस्तुता हरी | सोमपेयाय वक्षतः ॥ 30 ॥

(19) **33** (म.8, अनु.5)

ऋषिः मेध्यातिथिः काण्वः छन्दः बृहती **1-15,** गायत्री **16-18,** अनुष्टुप् **19** देवता इन्द्रः

वयं घ त्वा सुतावन्त आपो न वृक्तबर्हिषः |
पवित्रस्य प्रस्रवणेषु वृत्रहन्परि स्तोतार आसते ॥ 1 ॥
स्वरन्ति त्वा सुते नरो वसो निरेक उक्थिनः |
कदा सुतं तृषाण ओक आ गम इन्द्र स्वब्दीव वंसगः ॥ 2 ॥
कण्वेभिर्धृष्णवा धृषद्वाजं दर्षि सहस्रिणम्। पिशङ्गरूपं मघवन्विचर्षणे मक्षू गोमन्तमीमहे ॥ 3 ॥
पाहि गायान्धसो मद इन्द्राय मेध्यातिथे |
यः संमिश्लो हर्योर्यः सुते सचा वज्री रथो हिरण्ययः ॥ 4 ॥
यः सुषव्यः सुदक्षिण इनो यः सुक्रतुर्गृणे |
य आकरः सहस्रा यः शतामघ इन्द्रो यः पूर्भिदारितः ॥ 5 ॥
यो धृषितो योऽवृतो यो अस्ति श्मश्रुषु श्रितः |
विभूतद्युम्नश्च्यवनः पुरुष्टुतः क्रत्वा गौरिव शाकिनः ॥ 6 ॥
क ईं वेद सुते सचा पिबन्तं कद्वयो दध। अयं यः पुरो विभिनत्त्योजसा मन्दानः शिप्र्यन्धसः ॥ 7 ॥
दाना मृगो न वारणः पुरुत्रा चरथं दधे । नकिष्ट्वा नि यमदा सुते गमो महाँश्चरस्योजसा ॥ 8 ॥
य उग्रः सन्ननिष्टृतः स्थिरो रणाय संस्कृतः।यदि स्तोतुर्मघवा शृणवद्धवं नेन्द्रो योषत्या गमत् ॥ 9 ॥
सत्यमित्था वृषेदसि वृषजूतिर्नोऽवृतः।वृषा ह्युग्र शृण्विषे परावति वृषो अर्वावति श्रुतः ॥ 10 ॥
वृषणस्ते अभीशवो वृषा कशा हिरण्ययी। वृषा रथो मघवन्वृषणा हरी वृषा त्वं शतक्रतो ॥ 11 ॥
वृषा सोता सुनोतु ते वृषन्नृजीपिन्ना भर । वृषा दधन्वे वृषणं नदीष्वा तुभ्यं स्थातर्हरीणाम् ॥ 12 ॥
एन्द्र याहि पीतये मधु शविष्ठ सोम्यम् । नायमच्छा मघवा शृणवद्गिरो ब्रह्मोक्था च सुक्रतुः ॥ 13 ॥
वहन्तु त्वा रथेष्ठामा हरयो रथयुजः । तिरश्चिदर्यं सवनानि वृत्रहन्नन्येषां या शतक्रतो ॥ 14 ॥
अस्माकमद्यान्तमं स्तोमं धिष्व महामह।अस्माकं ते सवना सन्तु शंतमा मदाय द्युक्ष सोमपाः ॥ 15 ॥
नहि षस्तव नो मम शास्त्रे अन्यस्य रण्यति | यो अस्मान्वीर आनयत् ॥ 16 ॥
इन्द्रश्चिद्घा तदब्रवीत्स्त्रिया अशास्यं मनः | उतो अह क्रतुं रघुम् ॥ 17 ॥
सप्ती चिद्घा मदच्युता मिथुना वहतो रथम् | एवेद्धूर्वृष्ण उत्तरा ॥ 19 ॥
अधः पश्यस्व मोपरि संतरां पादकौ हर । मा ते कशप्लकौ दृशन्त्स्त्री हि ब्रह्मा बभूविथ ॥ 19 ॥

(18) **34** (म.8, अनु.5)

ऋषिः नीपातिथिः काण्वः **1-15,** सहस्रं वसुरोचिषः अङ्गिरसः **16-18**
छन्दः अनुष्टुप् **1-15,** गायत्री **16-18**
देवता इन्द्रः

एन्द्र याहि हरिभिरुप कण्वस्य सुष्टुतिम्। दिवो अमुष्य शासतो दिवं यय दिवावसो ॥ 1 ॥
आ त्वा ग्रावा वदन्निह सोमी घोषेण यच्छतु। दिवो अमुष्य शासतो दिवं यय दिवावसो ॥ 2 ॥
अत्रा वि नेमिरेषामुरां न धूनुते वृकः। दिवो अमुष्य शासतो दिवं यय दिवावसो ॥ 3 ॥

आ त्वा॒ कण्वा॑ इ॒हाव॑से॒ हव॑न्ते॒ वाज॑सातये । दि॒वो अ॒मुष्य॒ शास॑तो॒ दिवं॑ य॒य दि॑वावसो ॥ **4** ॥
दधा॑मि ते सु॒ताना॒ं वृष्णे॒ न पू॒र्व॒पाय्य॑म् । दि॒वो अ॒मुष्य॒ शास॑तो॒ दिवं॑ य॒य दि॑वावसो ॥ **5** ॥
स्मत्पु॑रंधिर्न॒ आ ग॑हि वि॒श्वतो॑धीर्न ऊ॒तये॑ । दि॒वो अ॒मुष्य॒ शास॑तो॒ दिवं॑ य॒य दि॑वावसो ॥ **6** ॥
आ नो॑ याहि महेमते॒ सह॑स्रोते॒ शता॑मघ । दि॒वो अ॒मुष्य॒ शास॑तो॒ दिवं॑ य॒य दि॑वावसो ॥ **7** ॥
आ त्वा॒ होता॒ मनु॑र्हितो देव॒त्रा व॑क्ष॒दीड्य॑ः । दि॒वो अ॒मुष्य॒ शास॑तो॒ दिवं॑ य॒य दि॑वावसो ॥ **8** ॥
आ त्वा॑ मद॒च्युता॒ हरी॑ श्ये॒नं प॒क्षेव॑ वक्षतः । दि॒वो अ॒मुष्य॒ शास॑तो॒ दिवं॑ य॒य दि॑वावसो ॥ **9** ॥
आ या॒ह्यर्य आ परि॒ स्वाहा॒ सोम॑स्य पी॒तये॑ । दि॒वो अ॒मुष्य॒ शास॑तो॒ दिवं॑ य॒य दि॑वावसो ॥ **10** ॥
आ नो॑ या॒ह्युप॑श्रुत्यु॒क्थेषु॑ रणया इ॒ह । दि॒वो अ॒मुष्य॒ शास॑तो॒ दिवं॑ य॒य दि॑वावसो ॥ **11** ॥
सरू॑पै॒रा सु नो॑ गहि॒ संभृ॑तै॒ः संभृ॑ताश्वः । दि॒वो अ॒मुष्य॒ शास॑तो॒ दिवं॑ य॒य दि॑वावसो ॥ **12** ॥
आ या॑हि॒ पर्व॑तेभ्यः समु॒द्रस्याधि॑ वि॒ष्टप॑ः । दि॒वो अ॒मुष्य॒ शास॑तो॒ दिवं॑ य॒य दि॑वावसो ॥ **13** ॥
आ नो॒ गव्या॒न्यश्व्या॑ स॒हस्रा॑ शूर दर्दृहि । दि॒वो अ॒मुष्य॒ शास॑तो॒ दिवं॑ य॒य दि॑वावसो ॥ **14** ॥
आ न॑ः सहस्र॒शो भ॑रा॒युता॑नि श॒तानि॑ च । दि॒वो अ॒मुष्य॒ शास॑तो॒ दिवं॑ य॒य दि॑वावसो ॥ **15** ॥
आ यदिन्द्र॑श्च॒ दद्व॑हे स॒हस्रं॒ वसु॑रोचिषः । ओजि॑ष्ठ॒मश्व्य॑ं प॒शुम् ॥ **16** ॥
य ऋ॒ज्रा वात॑रंहसोऽरु॒षासो॑ रघु॒ष्यद॑ः । भ्राज॑न्ते॒ सूर्या॑इव ॥ **17** ॥
पारा॑वतस्य रा॒तिषु॑ द्र॒वच्च॑क्रेष्वा॒शुषु॑ । तिष्ठं॒ वन॑स्य॒ मध्य॒ आ ॥ **18** ॥

(24) **35** (म.**8**, अनु॒.**5**)

ऋषिः श्यावाश्वः आत्रेयः छन्दः उपरिष्टाज्ज्योतिः **1-21,** पङ्क्तिः **22,24,** महाबृहती **23** देवता अश्विनौ

अ॒ग्निनेन्द्रे॑ण॒ वरु॑णेन॒ विष्णु॑नादि॒त्यै रु॒द्रैर्वसु॑भिः सचा॒भुवा॑ ।
स॒जोष॑सा उ॒षसा॒ सूर्ये॑ण च॒ सोमं॑ पिबतमश्विना ॥ **1** ॥
विश्वा॑भिर्धी॒भिर्भुव॑नेन वाजिना दि॒वा पृ॑थि॒व्याद्रि॑भिः सचा॒भुवा॑ ।
स॒जोष॑सा उ॒षसा॒ सूर्ये॑ण च॒ सोमं॑ पिबतमश्विना ॥ **2** ॥
विश्वै॑र्दे॒वैस्त्रि॒भिरे॑काद॒शैरि॒हाद्भिर्म॒रुद्भि॒र्भृगु॑भिः सचा॒भुवा॑ ।
स॒जोष॑सा उ॒षसा॒ सूर्ये॑ण च॒ सोमं॑ पिबतमश्विना ॥ **3** ॥
जु॒षेथा॑ं य॒ज्ञं बोध॑तं॒ हव॑स्य मे॒ विश्वे॒ह दे॑वौ॒ सव॒नाव॑ गच्छतम् ।
स॒जोष॑सा उ॒षसा॒ सूर्ये॑ण॒ चेषं॑ नो वोळ्हमश्विना ॥ **4** ॥
स्तोमं॑ जुषेथां युव॒शेव॑ क॒न्यना॑ं विश्वे॒ह दे॑वौ॒ सव॒नाव॑ गच्छतम् ।
स॒जोष॑सा उ॒षसा॒ सूर्ये॑ण॒ चेषं॑ नो वोळ्हमश्विना ॥ **5** ॥
गिरो॑ जुषेथामध्व॒रं जु॑षेथां॒ विश्वे॒ह दे॑वौ॒ सव॒नाव॑ गच्छतम् ।
स॒जोष॑सा उ॒षसा॒ सूर्ये॑ण॒ चेषं॑ नो वोळ्हमश्विना ॥ **6** ॥
हा॒रि॒द्र॒वेव॑ पतथो॒ वनेदुप॒ सोमं॑ सु॒तं म॑हि॒षेवाव॑ गच्छथः ।
स॒जोष॑सा उ॒षसा॒ सूर्ये॑ण च॒ त्रिर्व॒र्तिर्या॑तमश्विना ॥ **7** ॥

हं॒सावि॑व पतथो अध्व॒गावि॑व॒ सोमं॑ सु॒तं म॑हि॒षेवाव॑ गच्छथः |
स॒जोष॑सा उ॒षसा॒ सूर्ये॑ण च॒ त्रिर्व॒र्तिर्या॑तमश्विना ‖ 8 ‖
श्ये॒नावि॑व पतथो ह॒व्यदा॑तये॒ सोमं॑ सु॒तं म॑हि॒षेवाव॑ गच्छथः |
स॒जोष॑सा उ॒षसा॒ सूर्ये॑ण च॒ त्रिर्व॒र्तिर्या॑तमश्विना ‖ 9 ‖
पिब॑तं च तृण्णु॒तं चा च॑ गच्छतं प्र॒जां च॑ ध॒त्तं द्रवि॑णं च धत्तम् |
स॒जोष॑सा उ॒षसा॒ सूर्ये॑ण॒ चोर्जं॑ नो धत्तमश्विना ‖ 10 ‖
जय॑तं च॒ प्र स्तु॒तं च॒ प्र चा॑वतं प्र॒जां च॑ ध॒त्तं द्रवि॑णं च धत्तम् |
स॒जोष॑सा उ॒षसा॒ सूर्ये॑ण॒ चोर्जं॑ नो धत्तमश्विना ‖ 11 ‖
ह॒तं च॒ शत्रू॒न्यत॑तं च मि॒त्रिणः॑ प्र॒जां च॑ ध॒त्तं द्रवि॑णं च धत्तम् |
स॒जोष॑सा उ॒षसा॒ सूर्ये॑ण॒ चोर्जं॑ नो धत्तमश्विना ‖ 12 ‖
मि॒त्रावरु॑णवन्ता उ॒त धर्म॑वन्ता म॒रुत्व॑न्ता जरि॒तुर्ग॑च्छथो॒ हव॑म् |
स॒जोष॑सा उ॒षसा॒ सूर्ये॑ण॒ चादि॒त्यैर्या॑तमश्विना ‖ 13 ‖
अङ्गि॑रस्वन्ता उ॒त विष्णु॑वन्ता म॒रुत्व॑न्ता जरि॒तुर्ग॑च्छथो॒ हव॑म् |
स॒जोष॑सा उ॒षसा॒ सूर्ये॑ण॒ चादि॒त्यैर्या॑तमश्विना ‖ 14 ‖
ऋ॒भुम॑न्ता वृषणा॒ वाज॑वन्ता म॒रुत्व॑न्ता जरि॒तुर्ग॑च्छथो॒ हव॑म् |
स॒जोष॑सा उ॒षसा॒ सूर्ये॑ण॒ चादि॒त्यैर्या॑तमश्विना ‖ 15 ‖
ब्रह्म॑ जिन्वतमु॒त जि॑न्वतं॒ धियो॑ ह॒तं रक्षां॑सि॒ सेध॑त॒ममी॑वाः |
स॒जोष॑सा उ॒षसा॒ सूर्ये॑ण च॒ सोमं॑ सुन्व॒तो अ॑श्विना ‖ 16 ‖
क्ष॒त्रं जि॑न्वतमु॒त जि॑न्वतं॒ नॄन्ह॒तं रक्षां॑सि॒ सेध॑त॒ममी॑वाः |
स॒जोष॑सा उ॒षसा॒ सूर्ये॑ण च॒ सोमं॑ सुन्व॒तो अ॑श्विना ‖ 17 ‖
धे॒नूर्जि॑न्वतमु॒त जि॑न्वतं॒ विशो॑ ह॒तं रक्षां॑सि॒ सेध॑त॒ममी॑वाः |
स॒जोष॑सा उ॒षसा॒ सूर्ये॑ण च॒ सोमं॑ सुन्व॒तो अ॑श्विना ‖ 18 ‖
अत्रे॑रिव शृणुतं पू॒र्व्यस्तु॑तिं श्या॒वाश्व॑स्य सुन्व॒तो म॑दच्युता |
स॒जोष॑सा उ॒षसा॒ सूर्ये॑ण॒ चाश्वि॑ना ति॒रोअ॑ह्न्यम् ‖ 19 ‖
सर्गाँ॑इव सृजतं सुष्टु॒तीरुप॑ श्या॒वाश्व॑स्य सुन्व॒तो म॑दच्युता |
स॒जोष॑सा उ॒षसा॒ सूर्ये॑ण॒ चाश्वि॑ना ति॒रोअ॑ह्न्यम् ‖ 20 ‖
र॒श्मीँरि॑व यच्छतमध्व॒राँ उप॑ श्या॒वाश्व॑स्य सुन्व॒तो म॑दच्युता |
स॒जोष॑सा उ॒षसा॒ सूर्ये॑ण॒ चाश्वि॑ना ति॒रोअ॑ह्न्यम् ‖ 21 ‖
अ॒र्वाग्रथं॒ नि य॑च्छतं॒ पिब॑तं सो॒म्यं मधु॑ |
आ या॑तमश्वि॒ना ग॑तमव॒स्युर्वा॑म॒हं हु॑वे ध॒त्तं रत्ना॑नि दा॒शुषे॑ ‖ 22 ‖
न॒मो॒वा॒के प्रस्थि॑ते अध्व॒रे न॑रा वि॒वक्ष॑णस्य पी॒तये॑ |

आ यातमश्विना गतमवस्युर्वामहं हुवे धत्तं रत्नानि दाशुषे ॥ 23 ॥
स्वाहाकृतस्य तृम्पतं सुतस्य देवावन्धसः ।
आ यातमश्विना गतमवस्युर्वामहं हुवे धत्तं रत्नानि दाशुषे ॥ 24 ॥

(7) **36** (म.8, अनु.5)

ऋषिः श्यावाश्वः आत्रेयः	छन्दः शक्वरी **1-6**, महापङ्क्तिः **7**	देवता इन्द्रः

अवितासि सुन्वतो वृक्तबर्हिषः पिबा सोमं मदाय कं शतक्रतो ।
यं ते भागमधारयन्विश्वाः सेहानः पृतना उरु ज्रयः समप्सुजिन्मरुत्वाँ इन्द्र सत्पते ॥ 1 ॥
प्राव स्तोतारं मघवन्नव त्वां पिबा सोमं मदाय कं शतक्रतो ।
यं ते भागमधारयन्विश्वाः सेहानः पृतना उरु ज्रयः समप्सुजिन्मरुत्वाँ इन्द्र सत्पते ॥ 2 ॥
ऊर्जा देवाँ अवस्योजसा त्वां पिबा सोमं मदाय कं शतक्रतो ।
यं ते भागमधारयन्विश्वाः सेहानः पृतना उरु ज्रयः समप्सुजिन्मरुत्वाँ इन्द्र सत्पते ॥ 3 ॥
जनिता दिवो जनिता पृथिव्याः पिबा सोमं मदाय कं शतक्रतो ।
यं ते भागमधारयन्विश्वाः सेहानः पृतना उरु ज्रयः समप्सुजिन्मरुत्वाँ इन्द्र सत्पते ॥ 4 ॥
जनिताश्वानां जनिता गवामसि पिबा सोमं मदाय कं शतक्रतो ।
यं ते भागमधारयन्विश्वाः सेहानः पृतना उरु ज्रयः समप्सुजिन्मरुत्वाँ इन्द्र सत्पते ॥ 5 ॥
अत्रीणां स्तोममद्रिवो महस्कृधि पिबा सोमं मदाय कं शतक्रतो ।
यं ते भागमधारयन्विश्वाः सेहानः पृतना उरु ज्रयः समप्सुजिन्मरुत्वाँ इन्द्र सत्पते ॥ 6 ॥
श्यावाश्वस्य सुन्वतस्तथा शृणु यथाशृणोरत्रेः कर्माणि कृण्वतः ।
प्र त्रसदस्युमाविथ त्वमेक इन्नृषाह्य इन्द्र ब्रह्माणि वर्धयन् ॥ 7 ॥

(7) **37** (म.8, अनु.5)

ऋषिः श्यावाश्वः आत्रेयः	छन्दः अतिजगती **1**, महापङ्क्तिः **2-7**	देवता इन्द्रः

प्रेदं ब्रह्म वृत्रतूर्येष्वाविथ प्र सुन्वतः शचीपत इन्द्र विश्वाभिरूतिभिः ।
माध्यंदिनस्य सवनस्य वृत्रहन्ननेद्य पिबा सोमस्य वज्रिवः ॥ 1 ॥
सेहान उग्र पृतना अभि द्रुहः शचीपत इन्द्र विश्वाभिरूतिभिः ।
माध्यंदिनस्य सवनस्य वृत्रहन्ननेद्य पिबा सोमस्य वज्रिवः ॥ 2 ॥
एकराळस्य भुवनस्य राजसि शचीपत इन्द्र विश्वाभिरूतिभिः ।
माध्यंदिनस्य सवनस्य वृत्रहन्ननेद्य पिबा सोमस्य वज्रिवः ॥ 3 ॥
सस्थावाना यवयसि त्वमेक इच्छचीपत इन्द्र विश्वाभिरूतिभिः ।
माध्यंदिनस्य सवनस्य वृत्रहन्ननेद्य पिबा सोमस्य वज्रिवः ॥ 4 ॥
क्षेमस्य च प्रयुजश्च त्वमीशिषे शचीपत इन्द्र विश्वाभिरूतिभिः ।

माध्यंदिनस्य सवनस्य वृत्रहन्ननेद्य पिबा सोमस्य वज्रिवः ‖ 5 ‖
क्षत्राय त्वमवसि न त्वमाविथ शचीपत इन्द्र विश्वाभिरूतिभिः ।
माध्यंदिनस्य सवनस्य वृत्रहन्ननेद्य पिबा सोमस्य वज्रिवः ‖ 6 ‖
श्यावाश्वस्य रेभतस्तथा शृणु यथाशृणोरत्रेः कर्माणि कृण्वतः ।
प्र त्रसदस्युमाविथ त्वमेक इन्नृषाह्य इन्द्र क्षत्राणि वर्धयन् ‖ 7 ‖

(10) **38** (म.8, अनु.5)

ऋषिः श्यावाश्वः आत्रेयः	छन्दः गायत्री	देवता इन्द्राग्नी

यज्ञस्य हि स्थ ऋत्विजा सस्नी वाजेषु कर्मसु। इन्द्राग्नी तस्य बोधतम् ‖ 1 ‖
तोशासा रथयावाना वृत्रहणापराजिता । इन्द्राग्नी तस्य बोधतम् ‖ 2 ‖
इदं वां मदिरं मध्वधुक्षन्नद्रिभिर्नरः । इन्द्राग्नी तस्य बोधतम् ‖ 3 ‖
जुषेथां यज्ञमिष्टये सुतं सोमं सधस्तुती। इन्द्राग्नी आ गतं नरा ‖ 4 ‖
इमा जुषेथां सवना येभिर्हव्यान्यूहथुः । इन्द्राग्नी आ गतं नरा ‖ 5 ‖
इमां गायत्रवर्तनिं जुषेथां सुष्टुतिं मम । इन्द्राग्नी आ गतं नरा ‖ 6 ‖
प्रातर्यावभिरा गतं देवेभिर्जेन्यावसू । इन्द्राग्नी सोमपीतये ‖ 7 ‖
श्यावाश्वस्य सुन्वतोऽत्रीणां शृणुतं हवम् । इन्द्राग्नी सोमपीतये ‖ 8 ‖
एवा वामह्व ऊतये यथाहुवन्त मेधिराः । इन्द्राग्नी सोमपीतये ‖ 9 ‖
आहं सरस्वतीवतोरिन्द्राग्न्योरवो वृणे । याभ्यां गायत्रमृच्यते ‖ 10 ‖

(10) **39** (म.8, अनु.5)

ऋषिः नाभाकः काण्वः	छन्दः महापङ्क्तिः	देवता अग्निः

अग्निमस्तोष्यृग्मियमग्निमीळा यजध्यै ।
अग्निर्देवाँ अनक्तु न उभे हि विदथे कविरन्तश्चरति दूत्यं१ नभन्तामन्यके समे ‖ 1 ‖
न्यग्ने नव्यसा वचस्तनूषु शंसमेषाम् ।
न्यराती रराव्णां विश्वा अर्यो अरातीरितो युच्छन्त्वामुरो नभन्तामन्यके समे ‖ 2 ‖
अग्ने मन्मानि तुभ्यं कं घृतं न जुह्व आसनि ।
स देवेषु प्र चिकिद्धि त्वं ह्यसि पूर्व्यः शिवो दूतो विवस्वतो नभन्तामन्यके समे ‖ 3 ‖
तत्तदग्निर्वयो दधे यथायथा कृपण्यति ।
ऊर्जाहुतिर्वसूनां शं च योश्च मयो दधे विश्वस्यै देवहूत्यै नभन्तामन्यके समे ‖ 4 ‖
स चिकेत सहीयसाग्निश्चित्रेण कर्मणा ।
स होता शश्वतीनां दक्षिणाभिरभीवृत इनोति च प्रतीव्यं१ नभन्तामन्यके समे ‖ 5 ‖
अग्निर्जाता देवानामग्निर्वेद मर्तानामपीच्यम् ।
अग्निः स द्रविणोदा अग्निर्द्वारा व्यूर्णुते स्वाहुतो नवीयसा नभन्तामन्यके समे ‖ 6 ‖

अग्निर्देवेषु संवसुः स विक्षु यज्ञियास्वा ।
स मुदा काव्या पुरु विश्वं भूमेव पुष्यति देवो देवेषु यज्ञियो नभन्तामन्यके समे ॥ 7 ॥
यो अग्निः सप्तमानुषः श्रितो विश्वेषु सिन्धुषु ।
तमागन्म त्रिपस्त्यं मन्धातुर्दस्युहन्तममग्निं यज्ञेषु पूर्व्यं नभन्तामन्यके समे ॥ 8 ॥
अग्निस्त्रीणि त्रिधातून्या क्षेति विदथा कविः ।
स त्रीँरेकादशाँ इह यक्षच्च पिप्रयच्च नो विप्रो दूतः परिष्कृतो नभन्तामन्यके समे ॥ 9 ॥
त्वं नो अग्न आयुषु त्वं देवेषु पूर्व्य वस्व एक इरज्यसि ।
त्वामापः परिस्रुतः परि यन्ति स्वसेतवो नभन्तामन्यके समे ॥ 10 ॥

(12) **40** (म.8, अनु.5)

ऋषिः नाभाकः काण्वः	छन्दः महापङ्क्तिः **1,3-11,** शक्वरी **2,** त्रिष्टुप् **12**	देवता इन्द्राग्नी

इन्द्राग्नी युवं सु नः सहन्ता दासथो रयिम् ।
येन दृळ्हा समत्स्वा वीळु चित्साहिषीमह्यग्निर्वनेव वात इन्नभन्तामन्यके समे ॥ 1 ॥
नहि वां वव्रयामहेऽथेन्द्रमिद्यजामहे शविष्ठं नृणां नरम् ।
स नः कदा चिदर्वता गमदा वाजसातये गमदा मेधसातये नभन्तामन्यके समे ॥ 2 ॥
ता हि मध्यं भराणामिन्द्राग्नी अधिक्षितः ।
ता उ कवित्वना कवी पृच्छ्यमाना सखीयते सं धीतमश्नुतं नरा नभन्तामन्यके समे ॥ 3 ॥
अभ्यर्च नभाकवदिन्द्राग्नी यजसा गिरा ।
ययोर्विश्वमिदं जगदियं द्यौः पृथिवी मह्यु१पस्थे बिभृतो वसु नभन्तामन्यके समे ॥ 4 ॥
प्र ब्रह्माणि नभाकवदिन्द्राग्निभ्यामिरज्यत ।
या सप्तबुध्नमर्णवं जिह्मबारमपोर्णुत इन्द्र ईशान ओजसा नभन्तामन्यके समे ॥ 5 ॥
अपि वृश्च पुराणवद्व्रततेरिव गुष्पितमोजो दासस्य दम्भय ।
वयं तदस्य संभृतं वस्विन्द्रेण वि भजेमहि नभन्तामन्यके समे ॥ 6 ॥
यदिन्द्राग्नी जना इमे विह्वयन्ते तना गिरा ।
अस्माकेभिर्नृभिर्वयं सासह्याम पृतन्यतो वनुयाम वनुष्यतो नभन्तामन्यके समे ॥ 7 ॥
या नु श्वेताववो दिव उच्चरात उप द्युभिः ।
इन्द्राग्न्योरनु व्रतमुहाना यन्ति सिन्धवो यान्त्सीं बन्धादमुञ्चतां नभन्तामन्यके समे ॥ 8 ॥
पूर्वीष्ट इन्द्रोपमातयः पूर्वीरुत प्रशस्तयः सूनो हिन्वस्य हरिवः ।
वस्वो वीरस्यापृचो या नु साधन्त नो धियो नभन्तामन्यके समे ॥ 9 ॥
तं शिशीता सुवृक्तिभिस्त्वेषं सत्वानमृग्मियम् ।
उतो नु चिद्य ओजसा शुष्णस्याण्डानि भेदति जेषत्स्वर्वतीरपो नभन्तामन्यके समे ॥ 10 ॥
तं शिशीता स्वध्वरं सत्यं सत्वानमृत्वियम् ।
उतो नु चिद्य ओहत आण्डा शुष्णस्य भेदत्यजैः स्वर्वतीरपो नभन्तामन्यके समे ॥ 11 ॥

एवेन्द्राग्निभ्यां पितृवन्नवीयो मन्धातृवदङ्गिरस्वदवाचि |
त्रिधातुना शर्मणा पातमस्मान्वयं स्याम पतयो रयीणाम् ॥ 12 ॥

(10) **41** (म.8, अनु.5)

ऋषिःनाभाकः काण्वः	छन्दः महापङ्क्तिः	देवता वरुणः

अस्मा ऊ षु प्रभूतये वरुणाय मरुद्भ्योऽर्चा विदुष्टरेभ्यः |
यो धीता मानुषाणां पश्वो गाइव रक्षति नभन्तामन्यके समे ॥ 1 ॥
तमू षु समना गिरा पितॄणां च मन्मभिः |
नाभाकस्य प्रशस्तिभिर्यः सिन्धूनामुपोदये सप्तस्वसा स मध्यमो नभन्तामन्यके समे ॥ 2 ॥
स क्षपः परि षस्वजे न्युस्रो मायया दधे स विश्वं परि दर्शतः |
तस्य वेनीरनु व्रतमुषस्तिस्रो अवर्धयन्नभन्तामन्यके समे ॥ 3 ॥
यः ककुभो निधारयः पृथिव्यामधि दर्शतः |
स माता पूर्व्यं पदं तद्वरुणस्य सप्त्यं स हि गोपाइवेर्यो नभन्तामन्यके समे ॥ 4 ॥
यो धर्ता भुवनानां य उस्राणामपीच्या३ वेद नामानि गुह्या |
स कविः काव्या पुरु रूपं द्यौरिव पुष्यति नभन्तामन्यके समे ॥ 5 ॥
यस्मिन्विश्वानि काव्या चक्रे नाभिरिव श्रिता |
त्रितं जूती सपर्यत व्रजे गावो न संयुजे युजे अश्वाँ अयुक्षत नभन्तामन्यके समे ॥ 6 ॥
य आस्वत्क आशये विश्वा जातान्येषाम् |
परि धामानि मर्मृशद्वरुणस्य पुरो गये विश्वे देवा अनु व्रतं नभन्तामन्यके समे ॥ 7 ॥
स समुद्रो अपीच्यस्तुरो द्यामिव रोहति नि यदासु यजुर्दधे |
स माया अर्चिना पदास्तृणान्नाकमारुहन्नभन्तामन्यके समे ॥ 8 ॥
यस्य श्वेता विचक्षणा तिस्रो भूमीरधिक्षितः |
त्रिरुत्तराणि पप्रतुर्वरुणस्य ध्रुवं सदः स सप्तानामिरज्यति नभन्तामन्यके समे ॥ 9 ॥
यः श्वेताँ अधिनिर्णिजश्चक्रे कृष्णाँ अनु व्रता |
स धाम पूर्व्यं ममे यः स्कम्भेन वि रोदसी अजो न द्यामधारयन्नभन्तामन्यके समे ॥ 10 ॥

(6) **42** (म.8, अनु.5)

ऋषिः नाभाकः काण्वः, अर्चनानाः आत्रेयः वा	छन्दः त्रिष्टुप् **1-3,** अनुष्टुप् **4-6**	देवता वरुणः **1-3,** अश्विनौ **4-6**

अस्तभ्नाद् द्यामसुरो विश्ववेदा अमिमीत वरिमाणं पृथिव्याः |
आसीदद्विश्वा भुवनानि सम्राड्विश्वेत्तानि वरुणस्य व्रतानि ॥ 1 ॥
एवा वन्दस्व वरुणं बृहन्तं नमस्या धीरममृतस्य गोपाम् |
स नः शर्म त्रिवरूथं वि यंसत्पातं नो द्यावापृथिवी उपस्थे ॥ 2 ॥
इमां धियं शिक्षमाणस्य देव क्रतुं दक्षं वरुण सं शिशाधि |
ययाति विश्वा दुरिता तरेम सुतर्माणमधि नावं रुहेम ॥ 3 ॥

आ वां ग्रावाणो अश्विना धीभिर्विप्रा अचुच्यवुः ।
नासत्या सोमपीतये नभन्तामन्यके समे ॥ 4 ॥
यथा वामत्रिरश्विना गीर्भिर्विप्रो अजोहवीत् ।
नासत्या सोमपीतये नभन्तामन्यके समे ॥ 5 ॥
एवा वामह्व ऊतये यथाहुवन्त मेधिराः ।
नासत्या सोमपीतये नभन्तामन्यके समे ॥ 6 ॥

(33) **43** (म.8, अनु.6)

ऋषिः विरूप आङ्गिरसः | छन्दः गायत्री | देवता अग्निः

इमे विप्रस्य वेधसोऽग्नेरस्तृतयज्वनः । गिरः स्तोमास ईरते ॥ 1 ॥
अस्मै ते प्रतिहर्यते जातवेदो विचर्षणे । अग्ने जनामि सुष्टुतिम् ॥ 2 ॥
आरोकाइव घेदह तिग्मा अग्ने तव त्विषः । दद्भिर्वनानि बप्सति ॥ 3 ॥
हरयो धूमकेतवो वातजूता उप द्यवि । यतन्ते वृथगग्नयः ॥ 4 ॥
एते त्ये वृथगग्नय इद्धासः समदृक्षत । उषसामिव केतवः ॥ 5 ॥
कृष्णा रजांसि पत्सुतः प्रयाणे जातवेदसः । अग्निर्यद्रोधति क्षमि ॥ 6 ॥
धासिं कृण्वान ओषधीर्बप्सदग्निर्न वायति । पुनर्यन्तरुणीरपि ॥ 7 ॥
जिह्वाभिरह नन्नमदर्चिषा जञ्जणाभवन् । अग्निर्वनेषु रोचते ॥ 8 ॥
अप्स्वग्ने सधिष्टव सौषधीरनु रुध्यसे । गर्भे सञ्जायसे पुनः ॥ 9 ॥
उदग्ने तव तद्घृतादर्ची रोचत आहुतम् । निंसानं जुह्वो३ मुखे ॥ 10 ॥
उक्षान्नाय वशान्नाय सोमपृष्ठाय वेधसे । स्तोमैर्विधेमाग्नये ॥ 11 ॥
उत त्वा नमसा वयं होतर्वरेण्यक्रतो । अग्ने समिद्भिरीमहे ॥ 12 ॥
उत त्वा भृगुवच्छुचे मनुष्वदग्न आहुत । अङ्गिरस्वद्धवामहे ॥ 13 ॥
त्वं ह्यग्ने अग्निना विप्रो विप्रेण सन्त्सता । सखा सख्या समिध्यसे ॥ 14 ॥
स त्वं विप्राय दाशुषे रयिं देहि सहस्रिणम् । अग्ने वीरवतीमिषम् ॥ 15 ॥
अग्ने भ्रातः सहस्कृत रोहिदश्व शुचिव्रत । इमं स्तोमं जुषस्व मे ॥ 16 ॥
उत त्वाग्ने मम स्तुतो वाश्राय प्रतिहर्यते । गोष्ठं गावइवाशत ॥ 17 ॥
तुभ्यं ता अङ्गिरस्तम विश्वाः सुक्षितयः पृथक् । अग्ने कामाय येमिरे ॥ 18 ॥
अग्निं धीभिर्मनीषिणो मेधिरासो विपश्चितः । अद्मसद्याय हिन्विरे ॥ 19 ॥
ते त्वामज्मेषु वाजिनं तन्वाना अग्ने अध्वरम् । वह्निं होतारमीळते ॥ 20 ॥
पुरुत्रा हि सदृङ्ङसि विशो विश्वा अनु प्रभुः । समत्सु त्वा हवामहे ॥ 21 ॥
तमीळिष्व य आहुतोऽग्निर्विभ्राजते घृतैः । इमं नः शृणवद्धवम् ॥ 22 ॥
ते त्वा वयं हवामहे शृण्वन्तं जातवेदसम् । अग्ने घ्नन्तमप द्विषः ॥ 23 ॥
विशां राजानमद्भुतमध्यक्षं धर्मणामिमम् । अग्निमीळे स उ श्रवत् ॥ 24 ॥
अग्निं विश्वायुवेपसं मर्यं न वाजिनं हितम् । सप्तिं न वाजयामसि ॥ 25 ॥

घ्नन्मृध्राण्यप॒ द्विषो॒ दह॒न्रक्षां॑सि वि॒श्वहा॑ | अग्ने॑ ति॒ग्मेन॑ दीदिहि ॥ 26 ॥
यं त्वा॒ जना॑स इन्ध॒ते म॑नु॒ष्वद॑ङ्गिरस्तम | अग्ने॒ स बो॑धि मे॒ वचः॑ ॥ 27 ॥
यद॑ग्ने दिवि॒जा अस्य॑प्सु॒जा वा॑ सहस्कृत | तं त्वा॑ गी॒र्भिर्ह॑वामहे ॥ 28 ॥
तुभ्यं॒ घेत्ते जना॑ इ॒मे विश्वाः॑ सुक्षि॒तयः॒ पृथ॑क् | धा॒सिं हि॑न्व॒न्त्यत्त॑वे ॥ 29 ॥
ते घेद॑ग्ने स्वा॒ध्यो॒३॒॑ऽहा॒ विश्वा॑ नृ॒चक्ष॑सः | तर॑न्तः स्याम दु॒र्गहा॑ ॥ 30 ॥
अ॒ग्निं म॒न्द्रं पु॑रुप्रि॒यं शी॒रं पा॑व॒कशो॑चिषम् | हृ॒द्भिर्म॒न्द्रेभि॑रीमहे ॥ 31 ॥
स त्वम॑ग्ने वि॒भाव॑सुः सृ॒जन्सूर्यो॒ न र॒श्मिभिः॑ | शर्ध॒न्तमां॑सि जिघ्नसे ॥ 32 ॥
तत्ते॑ सहस्व ईमहे दा॒त्रं यन्नोप॒दस्य॑ति | त्वद॑ग्ने॒ वार्यं॒ वसु॑ ॥ 33 ॥

(30) **44** (म.8, अनु.6)

ऋषिः विरूप आङ्गिरसः	छन्दः गायत्री	देवता अग्निः

स॒मिधा॒ग्निं दु॑वस्यत घृ॒तैर्बो॑धय॒ताति॑थिम् | आस्मि॑न्ह॒व्या जु॑होतन ॥ 1 ॥
अग्ने॒ स्तोमं॑ जुषस्व मे॒ वर्ध॑स्वा॒नेन॒ मन्म॑ना | प्रति॑ सू॒क्तानि॑ हर्य नः ॥ 2 ॥
अ॒ग्निं दू॒तं पु॒रो द॑धे हव्य॒वाह॒मुप॑ ब्रुवे | दे॒वाँ आ सा॑दयादि॒ह ॥ 3 ॥
उत्ते॑ बृ॒हन्तो॑ अ॒र्चयः॑ समिधा॒नस्य॑ दीदिवः | अग्ने॑ शु॒क्रास॑ ईरते ॥ 4 ॥
उप॑ त्वा जु॒ह्वो॒३॒॑ मम॑ घृ॒ताचीर्य॑न्तु हर्यत | अग्ने॑ ह॒व्या जु॑षस्व नः ॥ 5 ॥
म॒न्द्रं होता॑रमृ॒त्विजं॑ चि॒त्रभा॑नुं वि॒भाव॑सुम् | अ॒ग्निमी॑ळे॒ स उ॑ श्रवत् ॥ 6 ॥
प्र॒त्नं होता॑र॒मीड्यं॒ जुष्ट॑म॒ग्निं क॒विक्र॑तुम् | अ॒ध्व॒राणा॑मभि॒श्रिय॑म् ॥ 7 ॥
जु॒षा॒णो अ॑ङ्गिरस्तमे॒मा ह॒व्यान्या॑नु॒षक् | अग्ने॑ य॒ज्ञं न॑य ऋतु॒था ॥ 8 ॥
स॒मि॒धा॒न उ॑ सन्त्य॒ शुक्र॑शोच इ॒हा व॑ह | चि॒कि॒त्वान्दैव्यं॒ जन॑म् ॥ 9 ॥
विप्रं॒ होता॑रम॒द्रुहं॑ धू॒मके॑तुं वि॒भाव॑सुम् | य॒ज्ञानां॑ के॒तुमी॑महे ॥ 10 ॥
अग्ने॒ नि पा॑हि न॒स्त्वं प्रति॑ ष्म देव॒ रीष॑तः | भि॒न्धि द्वेषः॑ सहस्कृत ॥ 11 ॥
अ॒ग्निः प्र॒त्नेन॒ मन्म॑ना॒ शुम्भा॑नस्त॒न्वं१॒॑ स्वाम् | क॒विर्विप्रे॑ण वावृधे ॥ 12 ॥
ऊ॒र्जो नपा॑त॒मा हु॑वे॒ऽग्निं पा॑व॒कशो॑चिषम् | अ॒स्मिन्य॒ज्ञे स्व॑ध्व॒रे ॥ 13 ॥
स नो॑ मित्रमह॒स्त्वमग्ने॑ शु॒क्रेण॑ शो॒चिषा॑ | दे॒वैरा स॑त्सि ब॒र्हिषि॑ ॥ 14 ॥
यो अ॒ग्निं त॒न्वो॒३॒॑ दमे॑ दे॒वं मर्तः॑ सप॒र्यति॑ | तस्मा॒ इद्दी॑दय॒द्वसु॑ ॥ 15 ॥
अ॒ग्निर्मू॒र्धा दि॒वः क॒कुत्पतिः॑ पृथि॒व्या अ॒यम् | अ॒पां रेतां॑सि जिन्वति ॥ 16 ॥
उद॑ग्ने॒ शुच॑य॒स्तव॑ शु॒क्रा भ्राज॑न्त ईरते | तव॒ ज्योतीं॑ष्य॒र्चयः॑ ॥ 17 ॥
ईशि॑षे॒ वार्य॑स्य॒ हि दा॒त्रस्या॑ग्ने॒ स्व॑र्पतिः | स्तो॒ता स्यां॒ तव॒ शर्म॑णि ॥ 18 ॥
त्वाम॑ग्ने मनी॒षिण॒स्त्वां हि॑न्वन्ति॒ चित्ति॑भिः | त्वां व॑र्धन्तु॒ नो॒ गिरः॑ ॥ 19 ॥
अद॑ब्धस्य स्व॒धाव॑तो दू॒तस्य॒ रेभ॑तः॒ सदा॑ | अ॒ग्नेः स॒ख्यं वृ॑णीमहे ॥ 20 ॥
अ॒ग्निः शुचि॑व्रततमः॒ शुचि॒र्विप्रः॒ शुचिः॑ क॒विः | शुची॑ रोचत॒ आहु॑तः ॥ 21 ॥

उत त्वा धीतयो मम गिरो वर्धन्तु विश्वहा | अग्ने सख्यस्य बोधि नः || 22 ||
यदग्ने स्यामहं त्वं त्वं वा घा स्या अहम् | स्युष्टे सत्या इहाशिषः || 23 ||
वसुर्वसुपतिर्हि कमस्यग्ने विभावसुः | स्याम ते सुमतावपि || 24 ||
अग्ने धृतव्रताय ते समुद्रायेव सिन्धवः | गिरो वाश्रास ईरते || 25 ||
युवानं विश्पतिं कविं विश्वादं पुरुवेपसम् | अग्निं शुम्भामि मन्मभिः || 26 ||
यज्ञानां रथ्ये वयं तिग्मजम्भाय वीळवे | स्तोमैरिषेमाग्नये || 27 ||
अयमग्ने त्वे अपि जरिता भूतु सन्त्य | तस्मै पावक मृळय || 28 ||
धीरो ह्यस्यद्मसद्विप्रो न जागृविः सदा | अग्ने दीदयसि द्यवि || 29 ||
पुराग्ने दुरितेभ्यः पुरा मृध्रेभ्यः कवे | प्र ण आयुर्वसो तिर || 30 ||

(42) **45** (म.8, अनु.6)

ऋषिः त्रिशोकः काण्वः छन्दः गायत्री देवता अग्नीन्द्रौ **1**, इन्द्रः **2-42**

आ घा ये अग्निमिन्धते स्तृणन्ति बर्हिरानुषक्| येषामिन्द्रो युवा सखा || 1 ||
बृहन्निदिध्म एषां भूरि शस्तं पृथुः स्वरुः | येषामिन्द्रो युवा सखा || 2 ||
अयुद्ध इद्युधा वृतं शूर आजति सत्वभिः | येषामिन्द्रो युवा सखा || 3 ||
आ बुन्दं वृत्रहा ददे जातः पृच्छद्वि मातरम् | क उग्राः के ह शृण्विरे || 4 ||
प्रति त्वा शवसी वदद्गिरावप्सो न योधिषत् | यस्ते शत्रुत्वमाचके || 5 ||
उत त्वं मघवञ्छृणु यस्ते वष्टि ववक्षि तत् | यद्वीळयासि वीळु तत् || 6 ||
यदाजिं यात्याजिकृदिन्द्रः स्वश्वयुरुप | रथीतमो रथीनाम् || 7 ||
वि षु विश्वा अभियुजो वज्रिन्विष्वग्यथा वृह| भवा नः सुश्रवस्तमः || 8 ||
अस्माकं सु रथं पुर इन्द्रः कृणोतु सातये | न यं धूर्वन्ति धूर्तयः || 9 ||
वृज्याम ते परि द्विषोऽरं ते शक्र दावने | गमेमेदिन्द्र गोमतः || 10 ||
शनैश्चिद्यन्तो अद्रिवोऽश्वावन्तः शतग्विनः | विवक्षणा अनेहसः || 11 ||
ऊर्ध्वा हि ते दिवेदिवे सहस्रा सूनृता शता | जरितृभ्यो विमंहते || 12 ||
विद्मा हि त्वा धनंजयमिन्द्र दृळ्हा चिदारुजम्| आदारिणं यथा गयम् || 13 ||
ककुहं चित्त्वा कवे मन्दन्तु धृष्णविन्दवः | आ त्वा पणिं यदीमहे || 14 ||
यस्ते रेवाँ अदाशुरिः प्रममर्ष मघत्तये | तस्य नो वेद आ भर || 15 ||
इम उ त्वा वि चक्षते सखाय इन्द्र सोमिनः | पुष्टावन्तो यथा पशुम् || 16 ||
उत त्वाबधिरं वयं श्रुत्कर्णं सन्तमूतये | दूरादिह हवामहे || 17 ||
यच्छुश्रूया इमं हवं दुर्मर्षं चक्रिया उत | भवेरापिर्नो अन्तमः || 18 ||
यच्चिद्धि ते अपि व्यथिर्जगन्वांसो अमन्महि | गोदा इदिन्द्र बोधि नः || 19 ||
आ त्वा रम्भं न जिव्रयो ररभ्मा शवसस्पते | उश्मसि त्वा सधस्थ आ || 20 ||
स्तोत्रमिन्द्राय गायत पुरुनृम्णाय सत्वने | नकिर्यं वृण्वते युधि || 21 ||
अभि त्वा वृषभा सुते सुतं सृजामि पीतये | तृम्पा व्यश्नुही मदम् || 22 ||
मा त्वा मूरा अविष्यवो मोपहस्वान आ दभन्| माकीं ब्रह्मद्विषो वनः || 23 ||

इ॒ह त्वा॒ गोप॑रीणसा म॒हे म॑न्दन्तु॒ राध॑से । सरो॑ गौ॒रो यथा॑ पिब ॥ 24 ॥

या वृ॑त्र॒हा प॑रा॒वति॒ सना॒ नवा॑ च चुच्यु॒वे । ता सं॒सत्सु॒ प्र वो॑चत ॥ 25 ॥

अपि॑वत्क॒द्रुव॑ः सु॒तमिन्द्र॑ः स॒हस्र॑बाह्वे । अत्रा॑देदिष्ट॒ पौंस्य॑म् ॥ 26 ॥

स॒त्यं तत्तु॒र्वशे॒ यदौ॒ विदा॑नो अह्नवा॒य्यम् । व्या॑नट् तु॒र्वणे॒ शमि॑ ॥ 27 ॥

त॒रणिं॑ वो॒ जना॑नां त्र॒दं वाज॑स्य॒ गोम॑तः । स॒मा॒नमु॒ प्र शं॑सिषम् ॥ 28 ॥

ऋ॒भु॒क्षणं॒ न वर्त॑व उ॒क्थेषु॑ तुग्र्या॒वृध॑म् । इन्द्रं॒ सोमे॒ सचा॑ सु॒ते ॥ 29 ॥

यः कृ॒न्तदिद्वि यो॒न्यं त्रि॒शोका॑य गि॒रिं पृ॒थुम् । गोभ्यो॑ गा॒तुं निरे॑तवे ॥ 30 ॥

यद्द॑धि॒षे म॑न॒स्यसि॑ मन्दा॒नः प्रेदिय॑क्षसि । मा तत्क॑रिन्द्र मृ॒ळय॑ ॥ 31 ॥

द॒भ्रं चि॒द्धि त्वाव॑तः कृ॒तं शृ॒ण्वे अधि॒ क्षमि॑ । जिगा॑त्विन्द्र ते॒ मन॑ः ॥ 32 ॥

तवेदु॒ ताः सु॑की॒र्तयोऽस॑न्नु॒त प्रश॑स्तयः । यदि॑न्द्र मृ॒ळया॑सि नः ॥ 33 ॥

मा न॒ एक॑स्मि॒न्नाग॑सि॒ मा द्वयो॑रु॒त त्रि॒षु । वधी॒र्मा शू॑र॒ भूरि॑षु ॥ 34 ॥

बि॒भया॒ हि त्वाव॑त उ॒ग्राद॑भिप्रभ॒ङ्गिण॑ः । द॒स्माद॒हमृ॑ती॒षह॑ः ॥ 35 ॥

मा सख्यु॒ः शून॒मा वि॑दे॒ मा पु॒त्रस्य॑ प्रभूवसो । आ॒वृत्व॑द्भूतु ते॒ मन॑ः ॥ 36 ॥

को नु म॑र्या॒ अमि॑थित॒ः सखा॒ सखा॑यमब्रवीत् । ज॒हा को अ॒स्मदी॑षते ॥ 37 ॥

ए॒वारे॑ वृषभा सु॒तेऽसि॑न्व॒न्भूर्या॑वयः । श्व॒घ्नीव॑ नि॒वता॒ चर॑न् ॥ 38 ॥

आ त॑ ए॒ता व॑चो॒युजा॒ हरी॑ गृभ्णे सु॒मद्र॑था । यदीं॑ ब्र॒ह्मभ्य॒ इद्दद॑ः ॥ 39 ॥

भि॒न्धि विश्वा॒ अप॒ द्विषः॒ परि॒ बाधो॑ ज॒ही मृध॑ः । वसु॑ स्पा॒र्हं तदा भ॑र ॥ 40 ॥

यद्वी॒ळावि॑न्द्र॒ यत्स्थि॒रे यत्पर्शा॑ने॒ परा॑भृतम् । वसु॑ स्पा॒र्हं तदा भ॑र ॥ 41 ॥

यस्य॑ ते वि॒श्वमा॑नुषो॒ भूरे॑र्द॒त्तस्य॒ वेद॑ति । वसु॑ स्पा॒र्हं तदा भ॑र ॥ 42 ॥

। इति षष्ठाष्टके तृतीयोऽध्यायः समाप्तः ।